

Ніхто не пашкадуе дзіцяці, як родная маці

Аўчыннік Мікіта

Матуліны рукі нас песцяць і любяць.
Гэтыя рукі нас не забудуць.
Матуліны рукі нас цешаць, галубяць.
Яны нам заўсёды ласку давалі,
З дзяцінства яны нас аберагалі.
Матуліны рукі—адзіныя ў свеце.
Іх назаўжды палюбілі дзеці.
***

Емяльянава Анжаліка

Мама—лепшы падарунак.
Ты ў жыцці паказваеш нам кірунак.
Заўсёды, я помню, мяне калыхала,
Ды ўбаюквала, песню спявала.
Дзякуй табе, мама,
Ты лепшая спрадвеку,
Дзякуй табе, мама,
Што расту чалавекам.

Еўдакімава Аліна

Матуля, маці,—цуд прыроды--
Так спрадвеку гавораць у народзе.
Маці, адна толькі маці,
Любіць, і лашчыць, і хоча абняці.
За нас заўсёды яна моліцца.
Каб жыла яна вечна,--нам хочацца.

Ляцзяга Яна

Першае слова мама гучыць узнёсла.
А нас гадаваць ёй так няпроста.
Мамаў сваіх усе мы любім,
А станем дарослымі— іх не забудзем.

Арцімовіч Анастасія

Матуля мая дарагая,
Як жа люблю я цябе!
Ты ў мяне прыгожая—
Радкі прысвячаю табе.
Падару табе ўсе зоры,
Што свецяцца ў небе ўначы,
І мноства блакітных азёраў,
І ў полі ржаным васількі.
У вачах тваіх я бачу радасць--
Ніколі злосці ў іх няма.
Люблю цябе за тваю шчырасць.
Матуля, ты ў мяне адна!

Бабіч Сяргей

Матуля мая дарагая,
Люблю я вельмі цябе,
Люблю і не забываю,
Як рукі твае саграваюць мяне.
Матуліны рукі—шчырая ласка
І голас, што спявае калыханку.

А потым расказвае казку
Пра светлую лясную палянку.
Цеплыня твая незвычайная.
Матуля не кіне аднаго мяне:
Сардэчнасць твая бяскрайняя
Нікога дабром не міне.

Ракавец Роза

Мама—гэта казка,
Мама—гэта смех,
Мама—гэта ласка
Ў сям’і для ўсіх.
Як цябе люблю я,
Мамачка мая.
І любоў дару я
І сястра мая!
Колькі сэрца і цяпла
Ты даруеш нам!
А цяпер і нам пара
Парадаваць усіх мам!
Мама—гэта казка,
Мама—гэта смех,
Мама—гэта ласка
Ў сям’і для ўсіх.

***

Моя мамочка

Мамочка, мамуля,
Одно слово—ты!
Как тебя люблю я
И дарю цветы!
Никогда я не забуду,
Как ты пела, шила, ткала...
Всегда любить тебя я буду
И помнить, как меня ласкала.
Не забуду я руки твои милые,
Добрые, работающие, красивые,
Не забуду глаза твои карие,
Красивые, лучшие самые.
В умном взгляде твоём
Я всегда замечала улыбку.
Если я ошибалась хоть в чём,
Ты всегда исправляла ошибку.
Всю жизнь я любить тебя буду
И никогда, никогда не забуду!

**Юрэвіч Святлана,
выпускніца 2007 г.**

Моей маме

Кто дороже всех людей
Для меня на свете?
Кто любимей и родней
На моей планете?
Кто волнуется всегда?
Кто не спит ночами?
Я спасибо говорю
Своей милой маме.
Дорогой мой человек,
Помни, что люблю.
В первый раз тебе стихами
Это говорю.
Я хочу, чтоб жизнь твоя
Потекла рекою,
И не будем больше мы
Ссориться с тобою.

Доўнар Вікторыя, выпускніца 2010г.

Ніхто не пашкадуе дзіцяці,
Як родная маці.
Ніхто не прыцісне да сэрца,
Ніхто не пахваліць за дзесяць,
Ніхто, акрамя роднай маці,
Прыгожай, ласкавай, як вецер.

***Якімовіч Юлія,
выпускніца 2010г.***

Матулі

**Мамачка, матуля,
Родная мая,
Больш за ўсіх на свеце
Люблю цябе я.
Залатыя рукі, добрая душа,
Словы твае грэюць,
Радуюць здаўна.
Думкі мае толькі пра адну цябе,
Зорка мая свеціць толькі для цябе.
Радуюцца сэрца і пяе душа,
Вершык для цябе, родная мая.**

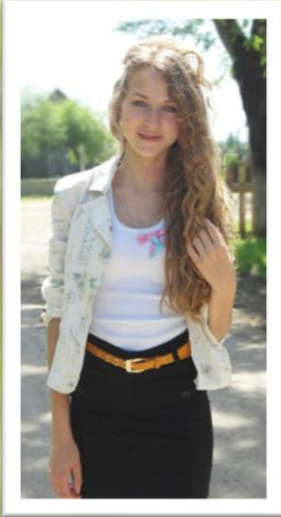

***Манько Дзмітрый,
выпускнік 2010г.***

**Кто нас в этом мире пожалеет,
Добротой согреет, подбодрит,
Кто за нас всегда переживает,
Сердце чьё за нас всегда болит?
Кто нас лучше всех поймёт,
Подскажет, что нам делать,
Как нам быть? Только мама.
Лишь она одна умеет
Искренне детей своих любить.**

***Сыцька Тацяна,
выпускніца 2010г.***

Ведай, чалавек, што жыць
Цяжка ўсім без мамы.
Сэрца кожны дзень баліць—
Не залячыць раны...

***Змітровіч Яніна,
выпускніца 2012г.***

Я так цябе шаную,
Я так цябе люблю
І табой, як сэрцам,
Я, мама, даражу.
Ты—мой промень свету,
Зорка ўначы...

Дык ззяй жа для мяне ты,
Каб у жыцці зберагчы.
Для цябе гатова
Я на ўсё ісці,
Любоў твая, як замова,
Аберажэ ў жыцці.

Піструй Валерый, выпускнік 2012г.

Мы можам любіць—
Нас могуць любіць.
Нас могуць бросць--
Мы можам бросць.
Но любіць мяня заўсёды
І не бросіць нікогды
Толькі мама мая.
В сэрцы моём яна заўсёды—
І я не брошу яе нікогды.

*Ракавец Лілія,
выпускніца 2013г.*

Любімай матулі

Матуля родная мая,
Ты ў мяне ўсяго адна.
Такіх, як ты, нідзе няма—
У свеце белым ты адна.
Калі мне цяжка—ты са мною,
Ты за мяне заўжды гарою.
Я толькі без цябе сумую,
Люблю цябе, сваю матулю.
Ты даражэй за ўсё на свеце--
І лічаць так не толькі дзеці.
Цябе я больш за ўсіх люблю,
Матулю родную маю.

*Дубатоўка Аляксандр,
выпускнік 2014 г.*

Ціхенька раніцай падыдзе ка мне,
Пяшчотна, ласкава абніме,
Кубачак чаю мне паднясе,
Трывогу маю суніме
Мая мама.
Яна пагаворыць са мной, зразумее,
Тады на душы ў мяне пасвятлее.
Хачу ёй пра ўсё расказаць
І шчыра, сардэчна абняць
Маю маму.
Я вельмі ўдзячны за ўсё той удачы:
За клопат, і ласку, цяпло,
За хлеб на стале і святло,
Што дарыць нам сваёй працай
Мая мама.

***Калач Дзіяна,
выпускніца 2016 г.***

**Мама, любімая мая,
Ты, як сонца, у небе свеціш,
Ты, як зорка, жыццё квеціш,
Самая родная мая.
Ты мне чытала казкі,
Гаварыла словы ласкі,
Мне на душы цёпла стала,
Што ў мяне такая мама.
Мамачка, матуля,
Родная мая,
Заўсёды буду помніць
І любіць цябе я.**

***

**Ад няшчасця ратуе,
Добра ведаю я,
Дарагая матуля,
Любая мама мая.
Праз гады і растанні
Помню песні твае,
Помню цёплыя ранні
І валасы ў сівізне...
Толькі зычаць удачу
І добра даюць мне,
І прылашчаць, як плачу,
Мілыя рукі твае.**

Шуманская В.М.

Матуля, мамачка мая, мая ты залатая,
Цебя люблю я вельмі-вельмі, цябе я паважаю!
Чаму так мала слоў пяшчотных гаворым мамам,
Чаму так рэдка абдымаем дарагіх самых?..

Матуля, светлы чалавек,
Хачу сказаць адно я:
-- Не страшны цяжасці вавек,
Калі ты ідзеш са мною...

Сітнік У.У.

Роздум

Што такое вада, зразумець можна
толькі ў пустыні.
Што такое святло і паветра—
у цвілым падзямеллі,
Што такое свабода—
за кратамі
з дротам калючым.
Як шкада і балюча,
што мы разумець пачынаем,
Што такое матуля, ля ўзгорачка
з жоўтага жвіру,
Пад крыжам, што пахне жывіцай.

Дачцэ

Ты не будзь крапіваю
Заўсёды пякучай і злоснай,
Бо ніхто не падыдзе к табе,
Абміне, хмура кінуўшы вокам.
Ты рамонкам не будзь
Сарамлівым і ціхім,
Бо любы цябе зможа пакрыўдзіць,
Без развагі сарве і затопча.
Будзь, дзяўчынка мая,
Ты калючаю ружай,
Каб схіліўся к табе
Толькі мужны і дужы.

Зязюля

Колькі дзіў бывае па вясне!
З гарадскога неспакою вуліц
Ты ў гай паклікала мяне
Пагадаць на шчасце ў зязюлі.

Неслася чароўнае “ку-ку”,
Шмат гадоў зязюлька нам лічыла.
Я нясмела ўзяў тваю руку,
Ты мне пацалунак падарыла.

І пабегла. Знікла ў сасняку...
Толькі бліснула каса маланкай.
Але што за дзіўнае “ку-ку”
Зазвінела раптам над палянкай.

Хочаш вер ты гэтаму, не вер—
Здарылася цуда, нібы ў казцы.
Мы “ку-ку” не слухаем цяпер,
Бо звініць “куга-куга” ў калясцы.

Рамонкі

Юнак спяшаецца рамонкі
Каханай падарыць хутчэй.
І я заўважыў, як у жонкі
Слязінкі пырснулі з вачэй.

Яна прыпомніла, напэўна,
Як я калісьці юнаком
Мог прастаяць да трэціх пеўняў
З букетам кветак пад акном.

І звышцікаўныя суседкі
Гадалі доўга на сяле—
Адкуль найлепшыя ўсе кветкі
Ў цябе бяруцца на стале?..

А колькі той парою слаўнай
Пяшчотных выказана слоў!
Здаецца, гэта так нядаўна
Было. Чаму, чаму было?

Няўжо не маюць права жонкі
На кветкі—прыгажосць вясны,
І не рамонкі, а пялёнкі
Патрэбна ведаць ім адны.

О, каб вярнуць, здаецца, зноўку
Той дзіўны час, сваю вясну!
Прабач мяне, мая сяброўка,
І я яе вярну.

Вярну і песняю нязвонкай,
Усплескам хвалі і вясла,
І сарамліваю рамонкай,
Што ўжо ў лузе расцвіла.

Няхай не будзе больш слязінак
У родных жончыных вачах.
Мужчыны, чуеце, мужчыны,
Цвітуць рамонкі ў лугах!